

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

แม้ว่าปัจจัยในการเกิดอาชญากรรม จะเกิดจากปัจจัยหลายประการด้วยกันก็ตาม แต่จากการศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบว่าปัจจัยทางกายภาพแต่ละประเภท มีความสัมพันธ์กับประเภทของอาชญากรรมแต่ละประเภทต่างกันไป สภาพแวดล้อมทางกายภาพอย่างหนึ่งอาจส่งเสริมการเกิดอาชญากรรมประเภทหนึ่ง แต่อาจเป็นตัวขัดขวางกับการเกิดอาชญากรรมอีกประเภทหนึ่ง หรือหลายประเภทได้

จากการศึกษาพบว่า อาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินส่วนใหญ่ ยกเว้นคดีลักทรัพย์ธรรมดา มักเกิดในพื้นที่ทุติยภูมิ ซึ่งได้แก่ ถนน/ตรอก/ซอย เป็นส่วนใหญ่ สำหรับคดีที่มักเกิดในพื้นที่ปฐมภูมิ ซึ่งในที่นี้ได้แก่ เคหสถาน ได้แก่ คดีลักทรัพย์ธรรมดา และคดีข่มขืนกระทำชำเรา ซึ่งเป็นคดีที่ต้องอาศัยสถานที่ เป็นที่กำบังและเป็นที่พักบงกชกิจกรรม ดังนั้นหากนำความรู้ที่ได้จากการศึกษามาประกอบในการป้องกันอาชญากรรม เช่น ในพื้นที่ซึ่งเป็นถนน/ตรอก/ซอย ซึ่งมักเป็นที่ที่อาชญากรใช้เป็นที่สังเกตหาข้อมูลในการประกอบอาชญากรรม และผู้คนมักไม่สนใจต่อกิจกรรมใดๆ ในพื้นที่ หากสามารถเพิ่มสายตาของผู้คนในพื้นที่เหล่านี้ได้ เช่น จัดสภาพภูมิทัศน์ในพื้นที่ให้โล่ง มีความสะอาดนามอง ย่อมจะช่วยในการป้องกันอาชญากรรมได้ทางอ้อม หรือในเคหสถาน ซึ่งมักเกิดคดีลักทรัพย์ หากมีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในบริเวณบ้าน เช่น ตกแต่งกิ่งไม้ให้เป็นระเบียบ ไม่รกรุงรังจน

คนร้ายสามารถใช้เป็นที่ซ่อนตัวได้ หรือลดความสูงของกำแพงภายในบ้านให้ลดลง หรือเป็นแบบโปร่ง น่าจะเป็นการช่วยป้องกันอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินได้บ้างไม่มากก็น้อย กรมบางประเภทได้

ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากอาชญากรรมแต่ละประเภท มีความสัมพันธ์กับการปัจจัยทางกายภาพต่างๆ กัน ผู้วิจัยขอเสนอแนวทางการวางแผนป้องกันอาชญากรรม จำแนกตามผู้ที่เกี่ยวข้อง และตามประเภทคดี ดังนี้

1. เจ้าหน้าที่ตำรวจ

เจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งอยู่ในพื้นที่ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปราม และฝ่ายสืบสวนควรทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างคดีกับปัจจัยทางกายภาพต่างๆ โดยเน้นที่การป้องกันอาชญากรรม รวมถึงการจัดระบบสายตรวจซึ่งต้องมีการลงลายมือชื่อตรวจในตู้แดง โดยอาจทำนาฬิกาอาชญากรรม หรือเพิ่มสายตรวจจักรยานยนต์ และเพิ่มความถี่ในการให้บริการ ในพื้นที่ย่านพาณิชย์กรรม และที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง จนถึงหนาแน่นมาก และจัดสายตรวจรถยนต์ในพื้นที่เกษตรกรรม รวมถึงจัดชุดตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ เข้าสู่พื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่ส่วน B,C,D และ E ซึ่งเป็นชุมชนดั้งเดิมของพื้นที่ สน.ตลิ่งชัน และยังมีความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำชุมชนกับลูกบ้านอยู่บ้าง ซึ่งการประสานงานและให้ความรู้ในการป้องกันอาชญากรรมกับผู้นำชุมชน เพื่อเผยแพร่กับลูกบ้านน่าจะมีประโยชน์ต่อการป้องกันอาชญากรรมได้มาก นอกจากนี้จากสภาพพื้นที่รับผิดชอบอันหลากหลาย และกว้างใหญ่ของสน.ตลิ่งชัน ถึง 59.5 ตารางกิโลเมตร แต่มีข้าราชการตำรวจ สายสืบสวน สอบสวน ป้องกันปราบปราม ซึ่งเกี่ยวข้องกับการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมโดยตรงเพียง 171

นาย ซึ่งความรับผิดชอบของตำรวจแต่ละนาย ต่อพื้นที่สูงถึง 0.35 ตารางกิโลเมตร ต่อ
ตำรวจ 1 นาย หากเป็นไปได้ควรแยกพื้นที่รับผิดชอบออกเป็น สน.ย่อย โดยหาสัดส่วนที่
เหมาะสมระหว่างพื้นที่รับผิดชอบกับจำนวนข้าราชการตำรวจที่เหมาะสมต่อไปนอกจากนี้ควร
เน้นรายละเอียดแต่ละคดี โดยดำเนินการดังนี้

1.1 คดีลักทรัพย์

จัดสายตรวจในเครื่องแบบ ตรวจตราในเขตพื้นที่รับผิดชอบโดยเน้น
การระวังป้องกันคดีลักทรัพย์ในหมู่บ้านจัดสรร เพิ่มจุดตรวจในหมู่บ้าน ประสานงานระหว่าง
เจ้าหน้าที่ตำรวจกับผู้นำชุมชน หรือหัวหน้าฝ่ายรักษาความปลอดภัยของหมู่บ้าน จัดโครงการ
ชุมชนและมวลชนสัมพันธ์เข้าสู่พื้นที่เป้าหมายเช่น หมู่บ้านจัดสรร รวมถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจ
ฝ่ายสืบสวน ต้องหมั่นคอยสืบสวนหาข่าวในพื้นที่ต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ

1.2 คดีวิ่งราวทรัพย์

จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในเครื่องแบบ และเจ้าหน้าที่ตำรวจ
ฝ่ายสืบสวนเข้าตรวจตราในพื้นที่ล่อแหลมอันได้แก่ ถนน/ตรอก/ซอย, สถานีขนส่ง และตลาด
สดโดยปรากฏตัวอย่างสม่ำเสมอแต่ไม่เป็นเวลาเพื่อไม่ให้เกิดการกระทำผิดความผิดทราบถึงเวลา
ที่อาจเกิดช่องว่างในการป้องกันอาชญากรรมได้

1.3 คดีชิงทรัพย์

จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจในเครื่องแบบ และเจ้าหน้าที่ตำรวจ
ฝ่ายสืบสวน เข้าตรวจตราในพื้นที่ล่อแหลม อันได้แก่ ถนน/ตรอก/ซอย และสถานีขนส่งรวม
ถึงจัดเจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวนประสานกับหัวหน้าคิวรถรับจ้างในพื้นที่ เพื่อให้ช่วยเป็นสายข่าว
ให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

1.4 คดีปล้นทรัพย์

เนื่องจากคดีปล้นทรัพย์ มักเกิดในพื้นที่ซึ่งมีการใช้ที่ดินประเภท
พาณิชย์กรรมและมีถนนเข้า-ออก นอกพื้นที่ได้โดยสะดวกจึงต้องเน้นการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ

ฝ่ายสืบสวนหมั้นออกตรวจตราและทำความเข้าใจกับบรรดาหัวหน้าคิวรถจักรยานยนต์รับจ้าง ถึงวิธีการที่จะร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในการป้องกันอาชญากรรม

1.5 คดีลักทรัพย์รถจักรยานยนต์

เจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจ และตำรวจชุมชนมวลชนสัมพันธ์ต้องหมั้นตรวจตราตามเคหสถานและให้ความรู้กับประชาชน ในวิธีการป้องกันการลักทรัพย์ รถจักรยานยนต์โดยให้เจ้าของรถจดรายละเอียดค่าหนีของรถ เก็บไว้กับตัวเพื่อความสะดวกในการติดตามกรณีถูกโจรกรรม รวมทั้งให้ปฏิบัติตนให้เป็นนิสัยในการจอดรถต้องทำการล็อกครดทุกครั้งเพื่อเป็นการถ่วงเวลาในการโจรกรรมรถของคนร้าย

1.6 คดีลักทรัพย์รถยนต์

ดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ 1.5

1.7 คดีข่มขืนกระทำชำเรา

เนื่องจากคดีนี้ ส่วนใหญ่อาชญากรรมมักรู้จักกับเหยื่อมาก่อน ดังนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องให้ความรู้แก่ประชาชน ในการป้องกันตนจากคดีข่มขืนกระทำชำเรา โดยเฉพาะการไม่เดินทางร่วมกับบุคคลที่มีลักษณะไม่น่าไว้วางใจ เข้าไปในที่รโหฐาน เช่น ห้องพัก หรือบ้านพักรวมถึงวิธีการป้องกันตัว เมื่อจะถูกคนร้ายประทุษร้ายหรือแสดงอาการไม่น่าไว้ใจว่าอาจกระทำคามผิดฐานนี้ไว้ด้วยการร้องตะโกนให้คนช่วย

2. ประชาชนทั่วไป

ให้พยายามศึกษาหาความรู้ในวิธีการในการกระทำคามผิดของคนร้ายและควรร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ในการหาหนทางป้องกันอาชญากรรม รวมทั้งเมื่อเกิดอาชญากรรมขึ้น ไม่ควรลังเลที่จะทำหน้าที่พลเมืองดี โดยการแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ทราบในทันที และพยายามป้องกันอาชญากรรมในส่วนตัวที่สามารถกระทำได้ เช่น ล็อกกุญแจก่อนออกจากบ้านทุกครั้ง ตัดต้นไม้หรือจัดเก็บสิ่งของรอบที่พักให้เป็นระเบียบ ไม่ให้คนเข้าไปซุ่มสังเกตุพฤติกรรมในหมู่บ้านได้ หรือคอยสังเกตคนแปลกหน้าซึ่งเดินทางล่องล้าเข้ามาในเขตหมู่บ้านของตน ฯลฯ

นอกจากนี้ในการวางผังเมือง ควรให้เจ้าหน้าที่และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เข้ามามีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการผังเมืองของพื้นที่ เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจอาจเป็นคณะกรรมการผังเมืองฝ่ายการรักษาความปลอดภัย ซึ่งหากทุกฝ่ายไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมโดยตรง หรือฝ่ายประชาชน ต่างฝ่ายต่างร่วมมือ ในการร่วมกันป้องกันอาชญากรรม ไม่คิดว่าอาชญากรรมเป็นหน้าที่เฉพาะของตำรวจเท่านั้น รวมถึง เมื่อเกิดอาชญากรรมแล้วร่วมกันทำการปราบปรามในส่วนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และ ในส่วนของประชาชน เช่น การให้ความร่วมมือเป็นพยาน การให้ข่าวล้นแต่มีผลต่อ การควบคุมอาชญากรรม ซึ่งนับวันจะพัฒนาการต่อไปเรื่อยๆ ให้อยู่ในระดับที่ทุกคนคาดหวัง คือ อยู่ในระดับที่สังคมยอมรับได้ นั่นเอง

ข้อจำกัดในการศึกษา

การศึกษาคั้งนี้ เป็นเพียงการศึกษา เพื่อกำหนดแนวทางวางแผนป้องกัน อาชญากรรมในเขตชุมชน ซึ่งผู้วิจัยพบว่าการศึกษาคั้งนี้มีข้อจำกัดและอุปสรรคมากมาย ซึ่ง จำแนกได้เป็นส่วนต่างๆ ได้ดังนี้

1. เรื่องการคำนวณพื้นที่ สน.เพื่อแยกเป็นส่วนต่างๆ ในการศึกษา ซึ่งผู้วิจัย ใช้วิธี Grid System เพื่อปรับฐานข้อมูลจากกรุงเทพมหานคร ให้ตรงกับข้อมูลของ กรมตำรวจ ซึ่งการศึกษาคั้งนี้ ผู้วิจัยยึดฐานข้อมูลของกรมตำรวจเป็นหลัก ซึ่ง เมื่อทำการ ปรับข้อมูลแล้ว อาจทำให้มีความคลาดเคลื่อนของข้อมูลไปจากพื้นที่เดิมของกรุงเทพมหานคร ได้

2. สถิติเกี่ยวกับคดีที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยถือตามเลขรับคำร้องทุกข์ของ สน.ตลิ่งชัน เป็นหลัก ซึ่งในข้อเท็จจริงแล้วสถิติคดีต้องสูงกว่าที่นำมาใช้ในการทำการวิจัย ครั้งนี้อย่างแน่นอน

3. สถิติเกี่ยวกับเลขคดีที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีการเปลี่ยนแปลงจากตัวแปรต่างๆ ซึ่งไม่สามารถควบคุมได้ อันได้แก่ การระดมกวาดล้างอาชญากรรม ซึ่งอาจปฏิบัติทั้งกองบัญชาการตำรวจนครบาลหรือเฉพาะเขตพื้นที่ สน.ตลิ่งชันเท่านั้น ก็ได้ ซึ่งทำให้ผลที่ได้ อาจคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริงได้